

Để Chúng Ta Đừng Quên (Sách Ma-la-chi)



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-la-chi 1; Lê-vi Ký 1:1-3; Ma-la-chi 2; Ê-phê-sô 5:21-33; Ma-la-chi 3; Xuất Ê-díp-tô Ký 32:32; Ma-la-chi 4.*

Câu Gốc: “Vì từ nơi mặt trời mọc cho đến nơi mặt trời lặn, danh ta sẽ là lớn giữa các dân ngoại. Trong khắp mọi nơi, người ta sẽ dâng hương về cửa lễ thanh sạch cho danh ta; vì danh ta sẽ lớn giữa các dân ngoại, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy” (Ma-la-chi 1:11).

Tư Tưởng Quan Trọng: Ma-la-chi dạy cho chúng ta về những bổn phận và trách nhiệm Đức Chúa Trời đối với dân Ngài. Nhưng Ma-la-chi cũng chỉ ra các bổn phận và trách nhiệm thánh mà người ta phải có đối với Đức Chúa Trời.

Tên của Ma-la-chi có nghĩa là sứ giả. Chúng ta không biết nhiều về gốc gác của nhà tiên tri này trừ những lời ông ghi lại trong cuốn sách rất ngắn của ông. Sách Ma-la-chi là cuốn sách cuối cùng của Thánh Kinh Cựu Ước.

Sứ điệp rất quan trọng của Ma-la-chi là Đức Chúa Trời đã bày tỏ tình yêu thương của Ngài cho dân Ngài qua suốt lịch sử của họ. Nhưng đối lại với tình yêu ấy, họ cũng cần phải có những trách nhiệm với Ngài. Đức Giê-hô-va muốn dân được chọn của Ngài phải vâng phục các lệnh truyền của Ngài. Sách này có lẽ đã viết vào thời kỳ các người Do Thái vừa hồi hương sau 70 năm lưu đày nơi Ba-by-lôn. Các tục lệ thờ thần tượng đã bị bãi bỏ. Nhưng dân Chúa vẫn chưa hết lòng tuân giữ giao ước của họ đối với Ngài. Người ta vẫn đi nhóm họp và giữ các lễ nghi nhưng sự thờ phượng của họ thì lạnh lẽo và không thật lòng.

Chúng ta, là hội thánh Chúa, khi học các bài học này, hãy xem đây là lời cảnh tỉnh cho chúng ta ngày nay!

Cao Trọng Thay Là Đức Giê-hô-va!

Đọc Ma-la-chi đoạn 1. Nan đề nào mà nhà tiên tri mang ra thảo luận? Ngày hôm nay chúng ta có cùng vi phạm lỗi lầm này và có cần được cảnh cáo về thái độ của chúng ta không?

Ma-la-chi cho thấy sự khác biệt giữa tình yêu Đức Chúa Trời có cho dân Ngài và thái độ lạnh lùng vô cảm của các thầy tế lễ. Ma-la-chi chỉ trích các thầy tế lễ đã phạm tội cùng danh thánh của Đức Chúa Trời. Khi làm công việc đền thánh, họ đây là những người thuộc dòng dõi A-rôn, đã cầu thả nhận những con vật bệnh hoạn hoặc phế thải để làm của lễ hy sinh cho Đức Chúa Trời. Bởi vậy dân chúng tưởng rằng của lễ hy sinh chẳng có ý nghĩa gì và không là một nghi lễ nghiêm trọng. Đức Chúa Trời đã dạy A-rôn và con cái ông, khi họ ở trong đồng vắng, sự nghiêm trọng trong việc chọn của lễ hy sinh cho Ngài (đọc Lê-vi Ký 1:1,3; Lê-vi Ký 22:19).

Ma-la-chi cho thấy có ba lý do quan trọng tại sao dân Y-sơ-ra-ên phải kính trọng và có thái độ tôn kính đối với Đức Chúa Trời. Thứ nhất, Đức Chúa Trời là Cha của họ. Con cái phải vâng phục và kính trọng cha mẹ chúng. Cũng vậy người ta phải tôn kính Đức Chúa Trời là Cha thiên thượng của họ. Thứ hai, Đức Chúa Trời là Chúa của họ. Đây tớ phải vâng phục chủ mình thì dân của Chúa phải vâng phục Ngài là Chúa là chủ của họ. Thứ ba, Đức Giê-hô-va là một vị Vua oai quyền hơn hết thảy. Ngay cả một vị vua ở thế gian cũng phải được kính trọng và không chấp nhận một của lễ tồi bại phế thải (một con vật bệnh tật), huống hồ chi đây là Vua của Muôn Vua, là Đấng cai trị toàn thế gian.

Điều gì đã làm hành động của người ta càng thêm tội lỗi đối với Đức Chúa Trời? Bởi vì các của lễ hy sinh của họ không thể hiện đây là hình ảnh của Đức Chúa Giê-su, là Con vô tội của Đức Chúa Trời (Giăng 1:29; 1 Phi-e-rơ 1:18, 19). Con sinh tế là hình bóng của Đấng Cứu Thế chết thay cho tội lỗi của tội nhân, nên nó phải là một con vật toàn vẹn không bị vết bởi vì Đức Chúa Giê-su là Đấng trọn vẹn không hề một lỗi lầm nào Ngài mới làm của lễ hy sinh cho chúng ta được.

Yêu Thương Và Tôn Trọng Đáng Christ

Sách Ma-la-chi là những lời chỉ dạy về thái độ mà dân Đức Chúa Trời phải có, vì họ là những kẻ được Cha của họ là Đức Chúa Trời yêu thương họ.

Đọc Ma-la-chi đoạn 2. Có vài nan đề cần phải được giải quyết, nhưng có một vấn đề mà Đức Giê-hô-va quả trách dân Ngài. **Đọc** Ma-la-chi 2:13-16.

Dân Do Thái, trong cách họ thờ phượng, họ biết rằng Đức Chúa Trời là Cha và là Đấng Tạo Hóa của họ. Nhưng trong cách họ sống, nhiều người đã không bày tỏ rằng họ tin điều ấy. Trong đời sống gia đình, họ không có lòng chung thủy với vợ hay chồng mình. Kinh Thánh cho thấy hôn nhân là một nghi lễ phối hiệp thánh mà Đức Chúa Trời đã thiết lập. Nhưng dân Y-sơ-ra-ên đã lập gia đình với những kẻ chẳng tin và thờ lạy tà thần (đọc Giô-suê 23:12, 13).

Đức Chúa Trời đặt hôn nhân là sự phối hiệp cả một đời, nhưng trong thời Ma-la-chi, nhiều người đã coi thường sự thủy chung đối với vợ mình là người mình đã thành hôn lúc xuân thì. Các ông chồng này khi thấy vợ mình già đi thì bỏ họ và đi tìm người vợ trẻ hơn, đẹp hơn. Đó là lý do vì sao Đức Chúa Trời nói rằng Ngài ghét sự bỏ vợ (Ma-la-chi 2:16). Lời cảnh cáo này cho thấy Đức Chúa Trời xem hôn nhân là quan trọng, không phải là một quyết định nhứt thời không nghiêm trọng, và Ngài cảnh cáo sự phỉnh dối và bội bạc của họ.

Đọc Ma-la-chi 2:17. Sự cảnh cáo nào được nói lên qua các lời này để làm bài học của chúng ta hôm nay? Chúng ta có thường có cùng một thái độ như lời Kinh Thánh chỉ ra ở đây không? Hay có khi chúng ta cũng có thái độ ấy mà không hay rằng mình có?

Phần Mười Vào Kho

Đức Chúa Trời phán bảo dân Ngài điều gì trong các câu này? Các điểm quan trọng nào được nói đến trong các câu này? Và tại sao các điều ấy đều liên hệ với nhau?

Trong các câu này, Đức Chúa Trời nhắc lại sứ điệp căn bản mà chúng ta thấy trong các sách Tiên Tri Nhỏ: Tình yêu của Ngài không hề đổi thay. Ngài kêu gọi dân Ngài hãy quay đầu trở lại với Ngài.

Phần mười có nghĩa là biệt riêng ra một phần mười của toàn lợi tức của chúng ta cho Chúa. Nguyên tắc này đã được dạy cho mọi kẻ theo Chúa để họ nhớ rằng tất cả những gì họ có được đều do nơi Chúa và thuộc về Ngài. Phần mười của dân Y-sơ-ra-ên ngày xưa là phương cách Chúa dạy để hỗ trợ chi phái Lê-vi, là chi phái phải lo việc đền thờ. Không hoàn trả phần mười cho Đức Chúa Trời thì chẳng khác nào người ta đã ăn trộm của Ngài.

Ma-la-chi 3:10 là một trong những câu Kinh Thánh lạ lùng vì ở đây Đức Chúa Trời thách thức người ta hãy thử Ngài. Nơi dòng suối của Mê-ri-ba trong đồng vắng, dân Y-sơ-ra-ên đã thử Chúa không biết bao lần. Có lúc sự thử của họ làm Đức Chúa Trời nổi giận (Thi thiên 95:8-11). Nhưng trong câu này của Ma-la-chi, Đức Chúa Trời biểu Y-sơ-ra-ên hãy thử Ngài. Ngài muốn bảo đảm với họ là họ có thể tin tưởng Ngài trong việc này.

Làm thế nào mà hành động hoàn trả phần mười (và các của dâng) giúp đức tin bạn tăng trưởng mạnh hơn? Nói cách khác, khi bạn gạt Chúa trong phần mười, thì bạn cũng lường gạt chính bản thân mình nữa. Cho biết tại sao.

Người Chăn Chiên Hiền Lành

Trong Ma-la-chi 3:13-18, người ta than phiền rằng Đức Giê-hô-va chẳng thấy các tội lỗi trong xứ. Những kẻ làm điều ác chẳng bị trừng phạt, thế cho nên người ta nói họ đâu cần phải sống đời sống thánh khiết vì tội lỗi chừng như chẳng bị trừng phạt gì cả.

Đọc Ma-la-chi 3:14, 15. Chúng ta có thể thông cảm những lời trách cứ này không? Đức Chúa Trời trả lời họ như thế nào? (Đọc Ma-la-chi 3:16-18).

Sống trong cuộc sống hôm nay cũng rất dễ cho chúng ta nản lòng vì trong thế gian dường như có rất nhiều trường hợp tội lỗi chẳng bị trừng phạt. Điều này làm cho người ta hoang mang là Đức Chúa Trời có thật quyền năng hay không. Nhưng câu trả lời rằng Đức Chúa Trời biết hết mọi điều. Và Ngài là Đấng công bình, Ngài sẽ thưởng cho những ai trung tín với Ngài.

Chữ “một cuốn sách để ghi nhớ” hay “một cuốn sách kỷ niệm” là những chữ tìm thấy trong Kinh Thánh ở đoạn này mà thôi. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 32:32; Thi thiên 139:16; Ê-sai 4:3; Ê-sai 65:6; và Khải huyền 20:11-15 có nói về các quyển sách của Đức Chúa Trời. Những câu Kinh Thánh này nói đến các quyển sách ghi lại tên người và các hành động của họ, dạy chúng ta điều gì?

Chúng ta chỉ cần biết một điều quan trọng là Đức Chúa Trời biết hết mọi sự. Ngài biết ai là kẻ thuộc về Ngài (2 Ti-mô-thê 2:19) và ai là những kẻ không thuộc về Ngài! Là tội nhân, chúng ta chỉ cần đoan chắc các điều sau đây: (1) xưng nhận Ngài là Đấng công bình và trọn vẹn; (2) xưng nhận các lời hứa của Ngài về sự tha thứ và quyền tha thứ của Ngài; và (3) phải chết con người tư ngã của chúng ta mà sống trong Ngài và cho Ngài. Khi chúng ta làm đủ ba điều trên thì chúng ta chắc chắn sẽ có niềm hy vọng vào ân điển của Ngài. Nếu chúng ta đặt niềm hy vọng nơi cá nhân mình hay nơi một con người nào khác, không sớm thì muộn, chúng ta sẽ thất vọng.

Mặt Trời Công Bình Sẽ Mọc

Người ta đã hỏi “Đức Chúa Trời của sự công bình ở đâu” (Ma-la-chi 2:17). Nhưng ngay vào đầu đoạn 4, một lời hứa nghiêm trọng đã được phán về sự đoán phạt của Đức Chúa Trời cho cả thế gian.

Đọc Ma-la-chi 4. Cho biết sự khác biệt vô cùng của số phận của kẻ được cứu và kẻ chết mất. Cũng đọc trong Phục truyền 30:19 và Giăng 3:16.

Tương lai của kẻ ác được ghi lại trong câu 1. Nhưng câu 2 thì nói về tương lai phước hạnh của những kẻ công bình của Đức Chúa Trời. Một lần nữa trả lời cho câu hỏi “Đâu là Đức Chúa Trời của sự công bình?” lại được lặp lại. Nhưng lần này câu trả lời ấy kèm theo lời hứa là mặt trời công bình sẽ mọc lên mang theo những tia nắng chữa lành. Mặt trời là biểu hiệu cho một ngày mới. Một kỷ nguyên mới bắt đầu trong lịch sử của chương trình cứu chuộc. Đây là lúc mọi sự gian ác đã bị tuyệt diệt và mọi kẻ được cứu sẽ vui hưởng những gì Đấng Christ đã dành cho họ.

Ma-la-chi chấm dứt cuốn sách của mình bằng hai lời cảnh cáo. Thứ nhất là lời kêu gọi người ta hãy nhớ những sứ điệp mà Đức Chúa Trời đã truyền dạy qua Môi-se. Thứ hai là tuyên bố về chức vụ của tiên tri Ê-li. Ê-li là đấng tiên tri đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh khi ông đứng lên kêu gọi người ta hãy ăn năn và trở lại cùng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đã xem sứ mạng ấy thực hiện được qua Giăng Báp-tít (Ma-thi-ơ 11:13, 14). Nhưng chúng ta biết rằng sứ mạng ấy cũng phải được thành tựu trong thời kỳ cuối cùng. Đó là lúc dân của Đức Chúa Trời mạnh dạn đi ra rao báo về Ngài cho toàn thế gian. “Sẽ có những người chuẩn bị cho sự giáng lâm lần thứ hai của Đấng Christ. Họ giống như tiên tri Ê-li trung tín ngày xưa. Họ làm công việc của Giăng Báp-tít trong tinh thần của Ê-li để chuẩn bị cho sự giáng lâm lần thứ nhất của Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels of Health*, trang 72, 73.

Chúng ta đang thực hiện chức vụ rao báo về ngày Chúa tái lâm như thế nào? Chúng ta có làm trách nhiệm của mình chu toàn không?

Thứ Sáu * 28 Tháng 6

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Đức Chúa Trời ban phước cho việc làm của dân Ngài để họ có thể hoàn trả phần mười lại cho Ngài. Mỗi một ân phước chúng ta nhận lãnh ấy là đến từ Chúa và sự chăm gìn của Ngài. Ngài mong mỗi dân Ngài bày tỏ lòng biết ơn của họ đối với Ngài qua phần mười và các cửa dâng. Họ có thể mang trình lên cho Ngài mọi khó khăn của họ bằng cầu nguyện cùng Ngài. Chúa muốn dân Ngài bày tỏ một tấm lòng yêu mến sự truyền bá đạo Chúa đến cho toàn thế giới một cách vô vị lợi.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings* trang 707, 708.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Cả lớp hãy đọc lại Ma-la-chi 2:17. Chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, có lời nào để trả lời cho những người có đồng ý tưởng mà câu này bàn đến?
- 2 Ma-la-chi nói đến sự hủy diệt hoàn toàn của những tội nhân. Không còn gì để lại. Sự dạy dỗ này cho chúng ta thấy nó khác gì với tư tưởng bị cháy đời đời, bền bỉ trong hỏa ngục? Vì sao sự khác nhau của hai tư tưởng này là một thí dụ cho thấy những giáo điều sai lạc đưa người ta đến một hình ảnh không đúng về cá tính của Đức Chúa Trời?
- 3 Trong cuốn sách nổi tiếng của văn hào người Nga Dostoevsky, “The Grand Inquisitor” (Nhà Quan Án Vĩ Đại), ông tả rằng hội thánh trong thời ông đã được tổ chức quá qui củ đến nỗi họ chẳng cần phải có Đấng Christ nữa. Chúng ta ngày nay có đang gặp tình trạng nguy hiểm ấy không? Nếu có, thì tại sao? Có thể nào sự nguy hiểm hiện diện nhưng chúng ta không nhận thấy không?